

3 днем народження, комсомоле!

В НОГУ 3 КОМСОМОЛОМ КРАЇНИ

«Нам на спокій права не дано»...

Так писав поет. А висловив думки і почуття усіх нас — комсомольців, членів великої Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, яка 29 жовтня відзначає своє шістдесятиліття. І свято це не лише наше — юнаків і дівчат сімдесятих років. Це свято всього радянського народу. Адже кожен, чиї скроні хай і вкрила уже сивина, колись належав до завзятого комсомольського племені, пройшов велику школу комсомолу.

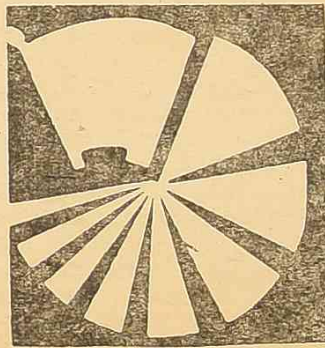
У шеренгах більш ніж вісімнадцятимільйонної армії комсомольців країни йдуть і 5.780 юнаків та дівчат нашого університету. І хай ми не вирощуємо хліб, не стоїмо біля станка, не торуємо через тайгу БАМ... Ми просто вчимося. Це наша робота. А комсомольцями личить і вчитися, і працювати однаково добре. Тому й намагається кожен з нас докласти усіх зусиль, аби вчитися на «відмінно» та «добре», щоб через рік чи через п'ять років увійти до класу добрим вчителем чи піти в тайгу добрим геологом, увійти до цеху добрим хіміком чи прийти на обсерваторію добрим астрономом...

Та не тільки вчимося ми. Скільки лекцій прочитано нашими молодими лекторами-істориками, юристами, філологами!.. Скільки тисяч тонн овочів та фруктів зібрано нами під час осінніх робіт у полі! Скільки сотень тисяч карбованців ссвоєно нами на будовах Тюмені та Одещині! Які світлі корпуси факультетів і ґуртожитків рідного вузу зведено нашими руками! І все це — наша буденна, повсякденна робота, за якою стоять звичайні собі хлопці й дівчата, які, самі того не помічаючи, вписують в історію нашої славної спілки рядок за рядком.

Сьогодні, напередодні ювілею комсомолу, саме час зупинитися, поглянути: що зроблено, і що ще не зроблено, визначити головні завдання, які сьогодні на часі. Щоб заповіт Володимира Ілліча Леніна вчитися комунізму ми виконували щодня і щохвилини.

Зі святом, вас, друзі!

Ю. НЕМЧЕНКО,
секретар
комітету
комсомолу
університету.

Палкий привіт делегатам партійної конференції!

(Матеріали,
присвячені цій
події, читайте
на 2-й та 3-й стор.)

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ
І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ 44-й № 33 (1327). 27 ЖОВТНЯ 1978 р. Виходить щоп'ятниці. Ціна 2 коп.

НА ГОЛОВНОМУ НАПРЯМКУ

дентів з суспільних наук. Є позитивні зрушення на цих кафедрах в науково-дослідній роботі і підготовці кадрів вищої кваліфікації. Разом з тим, в роботі кафедр суспільних наук є суттєві недоліки. Ще малий є вихід наукових досліджень на всесоюзну наукову арену, мало фундаментальних досліджень з важливих проблем марксистсько-ленінської науки. Слід поліпшити підготовку кадрів через аспірантуру, особливо на кафедрах наукового комунізму і філософії.

В справі дальшого поліпшення комуністичного виховання студентської молоді важлива роль належить професорсько-викладацькому складу, його політичній зрілості. Виходячи з цього, в звітний період вдосконалювалася система політичного виховання професорсько-викладацького складу і співробітників. Більше уваги приділялося роботі методологічних і теоретичних семінарів. Організовано, на належному ідейно-теоретичному рівні працювали семінари на філологічному, історичному та фізичному факультетах. Перед партійними організаціями стоїть завдання закріпити і примножити досягнуте в постановці політичної освіти. Слід посилити контроль за вивченням марксистсько-ленінської теорії кожним викладачем і співробітником університету, особливо тих, хто працює по господарській тематиці, підвищувати активність слухачів семінарів.

У вищому навчальному закладі процеси навчання і виховання нерозривно зв'язані один з одним і складають єдине ціле. В університеті складалась чітка, перевірена досвідом планова система політико-виховної роботи зі студентами в позаурочний час, яка органічно доповнює комуністичне виховання в університеті. Для неї характерні комплексний підхід, ідейна спрямованість і тісний зв'язок з практичними завданнями, що вирішує університет в галузі учбової і наукової роботи. Сучасний етап комуністичного будівництва ставить перед партійними організаціями

ми завдання дальшого підвищення рівня ідейно-виховної роботи, вдосконалювати традиційні і шукати нові форми і методи, виховувати студентів в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, дружби народів. Партійним бюро історичного і юридичного факультетів та факультету РГФ необхідно активізувати роботу кураторів, підвищувати вимогливість і до студентів, і до викладачів.

На протязі всього звітного періоду в центрі уваги партійної організації університету знаходилися питання поліпшення учбової роботи, підвищення якості підготовки спеціалістів. Високий рівень лекцій і занять, уміла організація і контроль за якістю учбового процесу сприяли стабілізації успішності. В цілому по університету 52% студентів вчиться на «добре» і «відмінно». Разом з тим викликає тривогу зниження якісних показників на фізичному, біологічному, хімічному, філологічному факультетах і факультеті РГФ. Партійні організації факультетів і партгрупи кафедр суспільних наук мають більше уваги приділяти вечірньому відділенню. Партійне бюро разом з громадськими організаціями покликано створити обстановку нетерпимості навколо порушників трудової дисципліни. Особлива роль в цьому має належати студентам-комуністам і комсомольському активу.

Важливе місце в формуванні майбутніх спеціалістів належить комсомольській організації університету. Партійна організація приділяє серйозної уваги комсомольським справам. Але в тому, що в роботі комсомольських організацій є ряд недоліків, серед яких головний — недостатня увага комсомолу до учбових справ і лібералізм до порушників дисципліни, винні і партійні організації. Партійні організації, виходячи з вимог Центрального Комітету, повинні підвищувати рівень керівництва комсомольськими організаціями, домагатися поліпшення їх внутрішньої роботи і бойовитості. Під неослабною увагою партійної організації була й робота проф-

спілки. Проте й тут ще не все гаразд: профкомові, профбюро факультетів належить більше працювати над поліпшенням побутових умов викладачів і студентів, ретельніше боротися з порушниками трудової і учбової дисципліни, більше піклуватися про оздоровлення й відпочинок членів профспілки — наймасовішої громадської організації університету.

У звітний період підвищилась роль університету як наукового центру. Досягнуті результати в розвитку наукових досліджень за останні роки вивели університет в число провідних вузів системи Мінвузу. Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР він віднесений до категорії провідних вузів країни. Це зобов'язує наш колектив і перш за все партійні організації посилити відповідальність за якість та ефективність наукових досліджень, більше займатися підбором і вихованням кадрів, зайнятих в НДС.

Успішне вирішення завдань, що стоять перед університетом, залежить також і від рівня керівництва, бойовитості й ініціативи партійних організацій, відповідальності кожного комуніста за доручену справу. Звітно-виборні збори, що пройшли, показали зростаючий рівень постановки організаційно-партійної роботи в партійних організаціях факультетів і підрозділів, зростання їх впливу на всі сторони життя колективів. Разом з тим викликає увагу зниження рівня оргпартроботи партійної організації юридичного факультету. Новообраним партійним бюро слід вдосконалити стиль роботи, повніше використовувати надане їм право контролю, підвищувати партійну вимогливість, ширше розгорнути критику та самокритику, глибше вникати і направляти роботу громадських організацій, посилити роботу з молодими комуністами.

Монолітність, ідейна зрілість та високий рівень організаторської роботи партійної організації університету є запорукою успішного виконання завдань, поставлених Комуністичною партією і її Центральним Комітетом.

Відповідальність комуніста

ВЖЕ ЗА ТИЖДЕНЬ до партійної конференції в настільному календарі декана по роботі з іноземними студентами доцента Володимира Івановича Світличного на 21 жовтня значилося кілька записів, тобто день цей, як і кожен з найближчих, було сплановано. І хоча крім запланованих заходів в робочий час вливаються ще сотні інших важливих справ, день партійної конференції запам'ятовується Світличному саме нею. Він є особливим для кожного члена парткому. Адже це звіт перед партією, перед колегами про твою роботу, про задуми і плани на майбутнє.

ДЛЯВ КОМУНІСТИЧНОЇ партії В. І. Світличний вступив 26 років тому, і його партійний стаж вже більший за половину власного життя. В партію поклалося прагнення хлопця (тоді воєнний Гадяньської Армії) бути в авангарді комуністичного будівництва, прагнення втручатися буквально у все, виправляти недоліки, а також відчуття прямої причетності до справ, творимих партією.

Василь Макарович Шукшин, який три роки прослужив на Військово-Морському Флоті казав, що флот навчив його чистоті і простоті людських стосунків. В. І. Світличний віддав флоту 12 років свого життя і має повне право з цим погодитися. «Море навчило мене правильно оцінювати будь-яку обстановку. Воно навчило мене життю», — ніби продовжує цю думку Володимир Іванович.

Мені неодноразово доводилося бачити Світличного на фотознімках. Суворі і разом з тим м'які, лагідні риси обличчя, розумні спокійні очі, сивина волосся — ці риси підкреслюють у ньому інтелігентність. Мабуть, це логічно неправильно, але з'являлася думка, що він інтелігент десь в третьому або четвертому поколінні. Виявилось, що це враження невірне: Володимир Іванович народився в селянській родині під Сталінградом.

ЯКЩО ПЕРЕРАХОВАВАТИ всі посади і доручення, на яких і за якими працював Світличний, то в десятку не вбереш усіх. На флоті він починав судновим лікарем, а закінчив першим помічником капітана по політчастині. Служив і вчився заочно на історичному факультеті. Одеського університету. Наука захопила так, що незабаром він вступив до аспірантури. Після її закінчення працював викладачем на кафедрі істо-

рії КПРС, потім — на кафедрі наукового комунізму. Зараз він — доцент цієї кафедри. Був заступником секретаря парткому університету, головою профспілкового комітету. А ось тепер очолює деканат по роботі з іноземними студентами.

В університеті подібної посади більше немає. Світличному довелося зустрітися з багатьма новими, невідомими йому досі явищами і проблемами. Із задоволенням він розповідає про свою роботу:

— В нашому університеті навчається близько 400 студентів із 42 країн світу. Хочеться відзначити, що останнім часом збільшується процент молоді, яка приїхала до нас з країн, що стали на соціалістичний шлях розвитку недавно. В роботі з іноземцями треба враховувати специфіку кожної країни, звідки вони родом, її соціально-політичний устрій, національні і релігійні особливості студентів. Вони повинні повертатися додому з комуністичними переконаннями. Виховати їх такими — наше найпочесніше завдання. Це зробити інколи надзвичайно важко. На багатьох лежить тяжкий відпечаток капіталізму. Просто лозунгами, готовими фразами тут нічого не доб'єшся. Потрібно дати їм самим відчуття і побачити перевагу соціалістичного способу життя. Іскорки, закладені нами в їх серця, розгоряться потім на батьківщині цих студентів — в Азії і Африці, в країнах Європи і Південної Америки. І задля цього варто працювати з повною віддачею сил.

В. І. СВІТЛИЧНИЙ, який одинадцять років входить до складу парткому університету, ретельно підготувався до партійної конференції.

— Чого ви чекаєте від даної конференції?

— Вона не лише докладно розгляне всю нашу роботу, — відповідає Володимир Іванович, — але (головне) поставить нові завдання по підвищенню відповідальності професорсько-викладацького складу за справу виховання молодих спеціалістів і підвищенню авангардної ролі комуністів та накреслить шляхи виконання цих завдань. Мене, звичайно, дуже цікавлять питання інтернаціонального виховання студентів. Певен, що після конференції ми — комуністи університету — з новим натхненням візьмемось за роботу.

С. КОМАР.

КОМУНІСТИ! БУДЬТЕ В АВАНГАРДІ ВСЕНАРОДНОЇ БОРОТБИ ЗА ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ XXV З'ІЗДУ КПРС, ЗА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА І ЯКОСТІ РОБОТИ! (ІЗ ЗАКЛИКІВ ЦК КПРС).

◆ 31 ЖОВТНЯ В УНІВЕРСИТЕТІ ВІДБУДЕТЬСЯ ПЕРША ЗВІТНО-ВИБОРНА ПАРТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ. ЇЇ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ЦЯ ПІДБІРКА МАТЕРІАЛІВ.

Говорять делегати

І. П. ЗЕЛІНСЬКИЙ, доцент, декан геолого-географічного факультету.

— За період після останніх звітних виборних партійних зборів у нас на факультеті відбулися і кількісні, і якісні зміни, про які сьогодні особливо приємно сказати. У нас створена нова кафедра регіональної геології і палеонтології, на географічному відділенні відкрито нову спеціалізацію «географія ґрунтів». На геологічному відділенні розпочалася підготовка фахівців за новими спеціалізаціями «меліоративна гідрогеологія» та «інженерна геологія морського дна». Відкриття нових спеціалізацій відповідає тим завданням, які поставлені перед вищою школою XXV з'їздом КПРС, а також у інших партійних документах. Уже 25 молодих фахівців випуску 1978 року за меліоративною спеціальністю виїхало на роботу в Нечорноземну зону Російської Федерації.

Зростає у нас і кількість студентів. Набір на стаціонар географічного відділення збільшено на 25 осіб, і, таким чином, кількість студентів, що навчаються по денній формі, досягла 750 чоловік. Тепер за цим показником ми вийшли на 3 місце в університеті.

Є досягнення у нас і в науковій роботі. Ми міцно утримуємо 2 місце в університеті по науково-дослідній роботі. Економічний ефект від впровадження наукових досліджень у практику становить 6 крб. на 1 крб. капіталовкладень. За цим показником ми йдемо на першому місці в університеті.

В авангарді усіх наших справ, як і належить, ідуть комуністи. Партійна організація була ініціатором усіх змін в справі підготовки спеціалістів географів і геологів, а нині вона працює над тим, аби учбовий процес на нових спеціалізаціях проходив ефективно і якісно, працює над вдосконаленням стилю і методів виховної роботи зі студентами.

О. ЖМУРИНА, секретар комсомольського бюро філологічного факультету.

Рік 1978-й — це рік знаменних дат у житті нашої молоді: рік XVIII з'їзду ВЛКСМ, рік 60-літнього ювілею комсомолу нашої країни. Вступаючи в ряди ВЛКСМ, ми клялися по-ленінськи вчитися, жити, працювати. Студенти нашого факультету залишаються вірними цій клятві. Перше свідчення тому — філологічний факультет знову утримує першість в соціалістичному змаганні між гуманітарними факультетами університету. В соціалістичних зобов'язаннях факультету записано: домагатися підвищення рівня підготовки висококваліфікованих спеціалістів для народної освіти. Ми вбачаємо в цьому не тільки хороше навчання, а й позаучбову роботу. А це — участь у науково-дослідній роботі: 26 доповідей з суспільних наук, 71 — присвячено філології, на республіканський конкурс представлено 19 робіт.

На факультеті працює 8 гуртків з філологічних дисциплін, 6 — з суспільних наук. Цикл лекцій («Жизнь і діяльність сотатников В. І. Ленина») прочитали філологи учня Овідіопольського району. Зараз ми знову отримали запрошення з Малодолинської середньої школи та Новодолинської восьмилітньої. Думаємо, що коло читання лекцій буде значно розширене. Велика заслуга у цьому доцента кафедри історії КПРС О. П. Муратчаєвої.

Нещодавно студенти нашого факультету повернулися з сільгоспробіт. Почесні грамоти, дяка трудівників села — ось оцінка роботи наших студентів.

Тільки в колгоспі «Дружба народів» Іванівського району студенти зібрали 102 тони фруктів, 254 тони винограду, 112 тонн помідорів, 45 тонн цибулі. Приємно називати імена передовиків О. Мазура, С. Осадчука, Л. Скульської, Л. Левко, В. Зелінченка, Р. Костюк, М. Пла-

хотної, Н. Берлінської, В. Кириленко, Т. Тарути, В. Котельник та ряду інших.

Зараз на факультеті відповідальний час: ідуть Всесоюзні комсомольські збори «Заповітам Леніна вірні». Ми звітуємо старшим товаришам про свою роботу, складаємо плани на майбутнє.

І у всіх наших комсомольських справах ми повсякденно відчуваємо підтримку і допомогу старших товаришів — комуністів. Днями на конференції ми будемо обговорювати серед інших питань і питання керівництва комсомолом. Це дасть новий імпульс нашій роботі.

М. Я. ПЕТРЕНКО, начальник науково-дослідного сектора, кандидат фізико-математичних наук.

— В полі зору парторганізації університету завжди знаходиться науково-дослідний сектор університету, великий колектив якого працює над науковими дослідженнями і над впровадженнями їх в практику.

Головним підсумком останніх трьох років роботи вчених-дослідників є те, що Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР наш університет віднесено до категорії провідних вузів країни з наукових досліджень. Це дуже почесно, але й вимагає від нас нових досягнень у роботі, діяти так, щоб наука все більше служила виробництву, потребам народного господарства.

З кожним роком у нас зростає обсяг госпдоговірної тематики. Якщо в 1975 році він становив 4.226.000 крб., то в 1978 році — вже 5.042.000 крб.

Значних успіхів домагаються науково-дослідний інститут фізики, проблемна лабораторія № 4, кафедра фізичної географії, лабораторія фотоелектронної техніки та інші підрозділи НДСУ.

Партійна конференція, безумовно, глибоко проаналізує всю нашу роботу і вкаже шляхи дальшого її поліпшення.

◆ ВІСТІ З ПАРТІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

З почуттям великої відповідальності

Майже 3 роки пройшло з дня прийняття історичних рішень XXV з'їзду КПРС. Завдання, поставлені з'їздом, стали конкретною програмою діяльності партії і народу на всіх ділянках комуністичного будівництва. Вони визначили напрямки діяльності і вузівських колективів.

Робота нашої партійної організації різноманітна. Вона підпорядкована «Планові заходів Одеського університету по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС» і «Комплексному перспективному плану комуністичного виховання студентів».

Вся ідеологічна робота колективу факультету за останні 3 роки була спрямована на глибоке творче вив-

чення і пропаганду історичних рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, на підвищення якості та ефективності всіх форм ідейно-політичної роботи. Партбюро постійно звертає увагу на необхідність посилення індивідуальної роботи зі студентами як в університеті, так і в позааудиторний час.

Важливу роль в підвищенні методологічної підготовки викладачів відіграє методологічний семінар, що працює на факультеті під керівництвом професора М. Ю. Раковського. Слухачі семінару вивчали матеріали XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, матеріали позачергової VII сесії

Верховної Ради СРСР, нової Конституції СРСР, доповідь Л. І. Брежнєва «Великий Жовтень і прогрес людства», інші важливі документи. Цікаво проходили заняття, присвячені обговоренню книг Л. І. Брежнєва «Мала земля» та «Відродження».

Викладачі історичного факультету — члени нашої парторганізації — ведуть велику пропагандистську роботу, виступають з лекціями перед трудящими міста і області. Імена наших активних лекторів добре відомі. Це професори М. Ю. Раковський, Н. М. Якупов, О. Г. Лобунець доцент С. І. Аппатов, Д. П. Урсу, В. М. Немченко, В. П. Ващенко, кандидат історичних наук А. І. Балобаєв та інші.

«За наукові кадри»

СКРІЗЬ- АВАНГАРДНА РОЛЬ

Партійна організація нашої бібліотеки малочисленна, але авангардна роль комуністів відчутна на всіх ділянках роботи. Головне те, що в роботі наукової бібліотеки все більше відчувається все те нове, що підказується вимогами сьогодення.

На всі події в житті нашої партії, країни, на події університетські ми відгукуємося книжково-ілюстративними виставками, які одночасно служать і рекомендуєми посібниками для підготовки лекцій і бесід пропагандистам, кураторам груп.

Всі політичні події країни оперативно знаходять відображення в книжкових каталогах і картотеках журнальних і газетних статей.

Комуністи взяли активну участь в підготовці ряду бібліографічних покажчиків, серед яких «Ленінським курсом — до великої мети», «Рідкісні видання творів К. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна в НВ ОДУ», які отримали схвальні відгуки в пресі.

В активі парторганізації і лекції на суспільно-політичні, літературні та наукові теми, які приваблюють все більше слухачів.

В нинішньому році наукова бібліотека розширила свої площі, що, звісно, найкращим чином позначиться на зручностях для читачів. А партійна організація прагне мобілізувати колектив бібліотеки на те, щоб усі наші приміщення набули тієї форми, яка гідно відображає зміст книжкових фондів нашої наукової бібліотеки.

Партійна конференція поставила перед університетською парторганізацією, а, отже, і перед комуністами наукової бібліотеки нові завдання, над виконання яких ми всі натхненно будемо працювати так, щоб рішення XXV з'їзду КПРС втілити в життя.

Є. ЗЕНЬКОВА,
секретар парторганізації
наукової бібліотеки.

Партбюро постійно тримає в центрі уваги проведення Днів науки, прагне вдосконалити таку важливу форму шкільної роботи.

В галузі учбової роботи вся увага партійної організації, всього викладацького складу спрямована на підвищення методологічної направленості викладання, підвищення ідейного і наукового рівня лекцій і семінарських занять, вдосконалення номенклатури спецкурсів і спецсеминарів, підвищення якості знань студентів.

Певних успіхів досяг факультет і в науковій роботі. Останнім часом випущена колективна монографія «Союз серпа і молота», проведена республіканська наукова конференція «Братерська співдружність народів в боротьбі за перемогу соціалі-

«За наукові кадри»

ГОЛОВНА ТУРБОТА

Головним своїм завданням партійна організація нашого факультету вочає мобілізацію колективу на виконання рішень XXV з'їзду КПРС. Цьому підпорядковані розроблені на факультеті заходи, які корегуються з року в рік з урахуванням зростаючих можливостей і вимог, що висуваються перед вищою школою в постановах партії та уряду. Із завершенням третього року X п'ятирічки можна підняти попередні підсумки виконання соціалістичних зобов'язань колективу. В першу чергу хотілося б відзначити, що узгоджені дії деканату, партійної, комсомольської та профспілкової організації сприяють вдосконаленню стилю роботи, планованості виконання усіх намчених заходів, охопленню всіх ділянок, підвищенню активності і задоволенню від загальних успіхів. І не випадково факультет у поточному році з багатьох показників вийшов у число провідних підрозділів університету. Комплексний підхід до виховної роботи зі студентами дає свої результати: успішність студентів стабілізувалася при невинному зростанні якості знань; студенти добре проявили себе на сільгоспроботах, виступивши з ініціативою по гідній зустрічі 60-річчя ВЛКСМ, значно зросла якість і зміст стійної преси, художньої самодіяльності і морально-естетичного виховання; активізувалася наукова робота студентів; зріс авторитет комсомольської організації факультету і курсів.

На кожній кафедрі факультету поряд з традиційним посиленням уваги до науково-дослідної роботи співробітників, що призводить до збільшення обсягу господарних робіт, стали більше приділяти уваги методичній роботі і пошуку способів інтенсифікації та вдосконалення всіх форм учбового процесу, що дозволяє ширше розкрити індивідуальні здібності кожного студента.

«В сучасних умовах, коли обсяг необхідних для людини знань різко і швидко зростає, — говорив Л. І. Брежнєв, — вже неможливо робити головну ставку на засвоєння певної суми фактів. Важливо прищеплювати вміння самостійно поповнювати свої знання, орієнтуватися у стрімкому потоці наукової і політичної інформації». Ось у цьому й бачить партійна організація факультету свою головну турботу.

тичної революції на Україні». З початку 1976 року опубліковано 69 наукових статей. До наукової роботи залучено і студентів.

Сьогодні, напередодні університетської партійної конференції, ми підбиваємо підсумки нашої роботи по реалізації рішень XXV з'їзду партії, визначаємо свої вузкі місця, корегуємо і уточнюємо наші плани і найближчі завдання. Висока вимогливість до себе і своїх товаришів, загострене почуття обов'язку і відповідальності допоможе нам успішно справитися з нашими завданнями і виконати всі накреслення партії.

О. ГОНТАР,
секретар партбюро
історичного факультету,
доцент.

ХАЙ ЖИВЕ ЛЕНІНСЬКИЙ
КОМСОМОЛ — НАДІЙНИЙ
ПОМІЧНИК І БОЙОВИЙ РЕ-
ЗЕРВ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ,
ПЕРЕДОВИЙ ЗАГІН МОЛОДИХ
БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ!

(Із Закликів ЦК КПРС.)

ПО КУРНИХ ШЛЯХАХ ВІЙНИ

гідно пройшли комсомольці—вихованці університету

Історія комсомольської організації нашого університету надзвичайно цікава. І, мабуть, одна з найскравіших її сторінок — Велика Вітчизняна.

...Коли розпочалася війна, в університеті вже завершувалася літня сесія. Студенти сприйняли це лихо як необхідність стати на захист рідної Вітчизни. Були створені винищувальні загони, в які влилась і група наших комсомольців: А. Яровий, Є. Дятлов, Н. Гулевич, Л. Філюшкін, С. Федоров, Д. Ускач, М. Павлюк, Н. Уваров, Г. Булацький та інші. Усі вони через кілька днів влились до лав Червоної Армії.

Інша група увійшла до складу районного винищувального загону, завданням якого було цілодобове чергування в учбових корпусах та гуртожитках. Потім основна частина влилась в діючу армію, а частина евакуйована з університетом.

За два чи три дні до завершення сесії обком комсомолу звернувся до студентської молоді з закликом вийти на село замінити колгоспників, що пішли на фронт. Потрібно було зібрати врожай, подбати про посівну. Всі студенти, окрім тих, хто був у винищувальних загонах, вийшли до Колосовки, а потім пішки добралась до радгоспу ім. Енгельса Доманівського району. Вдень збирали врожай, а увечері навчались на курсах трактористів. Висока свідомість кожного, почуття відповідальності за доручену справу, колективізм — усе це тоді відзначало наших комсомольців.

В один з останніх днів липня повернувся до Одеси. Тут, на Пересипу, ми віч-на-віч зустрілися з реальною війною: горіли заводи, фабрики, скрізь — сліди бомбардування.

Наступного дня пішли до військкомату комсомольці Федір Мушинський, Федір Мандибуро, Юрій Дарабанов, Михайло Шевченко, Андрій Свистун, Іван Дузь, Віктор Немченко, Федір Смагленко, Валерій Бондар, Олександр Крикуненко, Володимир Щеневич, Євген Дубров, Іван Пшук, Петро Некрасов...

Першого серпня, вранці велика колона студентів вирушила до Миколаєва, а звідти до Дніпропетровська, Лозової, Усть-Лабінська. І, нарешті, — Краснодар. Військове училище. Вчорашні студенти почали опановувати військову науку.

Середина травня 1942 року. Курсантам-випускникам зачитується наказ про присвоєння офіцерських звань. Щиро, по-батьківськи сказав напутнє слово начальник училища генерал Степанов.

А в цей час Одеський уні-

верситет, який перебував у Майкопі, продовжував готувати висококваліфіковані кадри. 56 комсомольців — перших випусків — провели до Радянської Армії. Університет готував також медсестер. Багато студенток-комсомолок захищали Вітчизну на фронтах. Серед них Ганна Дембицька, Ольга Варварецька, Євгенія Ковальова, Ганна Нестеренко, Віра Адамович, Лілія Ганц, Марія Канцур та багато інших.

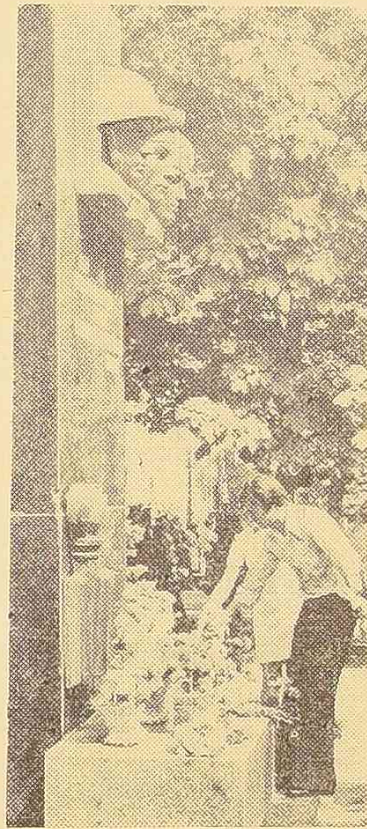
Надзвичайно містка географія університетських комсомольців-фронтовиків. Москву захищав Л. Калуст'ян, Одесу захищали Д. Бойко, Я. Штернштейн, З. Березняк, О. Осенко, А. Позігун і інші. Більшість з них захищала Севастополь. В районі Новоросійська билась з ворогом В. Немченко і В. Галас. В сталінградській епопеї брали участь Ф. Смагленко, П. Маркушевський, А. Яровий. В районі Мінська воював Є. Дятлов... Якими тільки військовими професіями не володіли комсомольці університету. Були і ракетниками, і артилеристами, і розвідниками, і політпрацівниками...

В партизанському загоні в Одеських катакомбах боролися з окупантами студенти-комсомольці І. Швець та В. Деркач. Коли в місто вступили наші війська, вони вийшли з катакомб і громилі ворога на вулицях Одеси.

Скільки їх полягло, захищаючи Вітчизну. Їх імена золотом викарбовані на меморіальних дошках факультетів та в головному корпусі.

В їх честь біля головного корпусу вдячні комсомольці сімдесятих встановили пам'ятник, біля підніжжя якого завжди — живі квіти. Квіти шани, скорботи і любові.

Є. СИЗОНЕНКО,
П. МАРКУШЕВСЬКИЙ,
доценти, ветерани
комсомолу.

Славному ювілею—наша ударна праця!

БІОФАК

Серед турбот, великих і малих, є одна найбагатіша і авторитетна — турбота про долю врожаю.

Підтримуючи почин магністорців «60-річчю ВЛКСМ — ударна праця комсомольців усіх поколінь», добре попрацювали на ланах радгоспу «Дністровський», що в селі Новоградівка Одеської області студенти I курсу біологічного факультету. Вміло вони розподілили свою роботу в умовах осені.

За короткий час з 19 гектарів плантації кормового буряка ними було зібрано, вивезено та закагатовано близько 11 тисяч центнерів цінного корму.

Попереду всіх були Микола Степаненко — староста курсу, Людмила Попова, Микола Роженко, Сергій Сидоров, Ігор Тимофеев. Свою денну норму вони перевиконували у 2 рази.

А з яким комсомольським вогником працював Ярослав Кузнецов, виконуючи щоден-

но 2,5 норми! На нього рівнялись всі інші комсомольці курсу. А вже всі знали, що і від їхньої праці залежить доля осіннього врожаю.

О. ДЕРКАЧ,
студент I курсу
біофаку.

ФІЛФАК

Осінній трудовий семестр комсомольців 3 групи II курсу російського відділення фізіологічного факультету проходив в радгоспі ім. 50-річчя Великого Жовтня Комінтернівського району, де вони працювали з 4-го вересня по 13 жовтня включно. І ось настав час підбити підсумки. В цілому група успішно справилась з поставленим перед нею завданням. Відпрацювали 493 людино-дні. За перші два дні було зібрано і відправлено в торговельну мережу м. Одеси 4330 пучків редису. Надалі група займалась лише збиранням помідорів для сокового заводу і збрала 127631 кілограмів томатів.

Приклад сумлінного ставлення до праці показували Раїса Бурлак, Галина Заєць, Тетяна Козаровська, Тетяна Коломійцева, Ніна Литвинюк, Валентина Костюк, Валентина Попова, Альбіна Рубан, Манана Теделурі, Тетяна Шуригіна. Вони систематично виконували і перевиконували денну норму. В соціалістичному змаганні першість виборота Валентина Костюк, яка виявилась найспритнішою і збрала 8897 кілограмів томатів. Наступні місця зайняли Галина Заєць, Манана Теделурі, Тетяна Коломійцева, на рахунок кожної з яких по 8 тонн томатів. Раїса Бурлак, Альбіна Рубан, Тетяна Шуригіна, Тетяна Козаровська збрали понад сім з половиною тонн томатів кожна. Про ударну працю бригади члена КПРС Манани Теделурі газета вже повідомляла.

Ударна праця комсомольців на ланах — добрий подарунок ювілеєві ВЛКСМ.

І. ПРИМАЧЕНКО,
керівник групи.

● КОНФЕРЕНЦІЇ.
КПРС
і НТР

З 24 по 26 жовтня в університеті працювала республіканська наукова конференція «КПРС на чолі науково-технічного прогресу». Її організаторами були Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти УРСР і кафедра історії КПРС Одеського університету.

Наш кореспондент зустрівся з відповідальним секретарем конференції заступником завідувачого кафедрою історії КПРС старшим викладачем В. І. Шамком і попросив його відповісти на кілька запитань.

— Чим пояснюється наукова актуальність даної конференції?

— В умовах розвинутого соціалізму надзвичайно зростає роль і значення науково-технічного прогресу — важливого фактора підвищення ефективності соціалістичного виробництва і дальшого піднесення добробуту радянського народу. Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев у Звітній доповіді XXV з'їзду партії вказував: «Ми, комуністи, виходимо з того, що тільки в умовах соціалізму науково-технічна революція дістає вірний напрям, який відповідає інтересам людини і суспільства. У свою чергу, тільки на основі прискореного розвитку науки і техніки можуть бути розв'язані кінцеві завдання революції соціальної — побудовані комуністичне суспільство».

Опорна кафедра історії КПРС нашого університету розробляє і координує дослідження з комплексної теми «Комуністична партія України в боротьбі за науково-технічний прогрес» (керівник теми доцент А. П. Іванов).

Досягнуті успіхи в розробці даної теми вченими України, результати вимагали свого узагальнення, вироблення науково-практичних рекомендацій, виявлення головних, магістральних напрямків дальшого дослідження проблеми.

На конференції працювало 4 секції, на яких були заслухані доповіді і повідомлення з проблем партійного керівництва підготовкою кадрів в умовах науково-технічної революції, підвищенню ефективності і якості виробництва, розвитку соціалістичного ставлення до праці, зміцнення зв'язку науки з виробництвом.

— Очевидно, конференція з такої важливої проблеми викликала чималий інтерес вчених?

— Так, конференція викликала широкий інтерес у вчених нашої республіки. В її роботі взяли участь історики партії, партійні працівники, спеціалісти народного господарства, передовики виробництва. Зокрема, були вчені з Києва, Кишинева, Тбілісі, Ульяновська, Дніпропетровська, Харкова, Львова, Запоріжжя, Миколаєва і інших міст країни.

Вірність
традиціям

23 жовтня відбулася університетська науково-практична конференція «60 героїчних років», присвячена 60-річчю ВЛКСМ. Конференцію підготували комітет комсомолу університету та кафедри суспільних наук. З доповіддю на конференції виступив завідувач кафедрою історії КПРС професор Н. М. Якупов. У доповіді і виступах були розглянуті актуальні питання практичної участі комсомольців в комуністичному будівництві, у виконанні накреслених партією. Усе це знайшло відображення у виступах Г. Антипенка (істафак) — «Комсомольський подвиг Одеси», С. Шарик (мехмат) — «Співробітництво виробничих і студентських колективів — вираз непорушного союзу робітничого класу, селянства і трудової інтелігенції», Л. Століної (мехмат) — «Роль молоді в розвитку сільського господарства СРСР», В. Кирницького (мехмат) — «Комсомол — школа трудового виховання». Грунтовна критика буржуазних фальсифікаторів історії ВЛКСМ була дана у виступі старшого викладача кафедри історії КПРС В. І. Шамка.

Від імені кубинської молоді учасників конференції вітав делегат XI Всесвітнього фестивалю молоді та студентів в Гавані Перший секретар Спілки молодих комуністів Куби в Одесі Гаспар Фуентос.

З палким привітом і вітанням з наступним ювілеєм до комсомольців звернулася голова ради ветеранів комсомолу університету А. В. Гриньова. Відзначивши практичну цінність даної конференції, вона передала наказ ветеранів комсомолу комсомольцям 70-х — завжди бути вірними заповітам В. І. Леніна, берегти і примножувати революційні, бойові і трудові традиції комсомолу.

М. ЗАДОРЖНИЙ,
наш кор.

◆ ЗУСТРІЧІ

Квіти
ветеранові

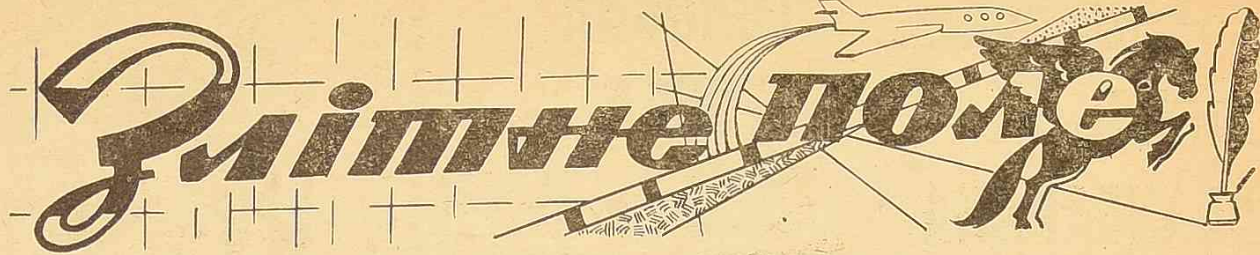
В понеділок у нас на курсі відбулася зустріч з ветераном комсомолу, учасником Великої Вітчизняної війни Андрієм Івановичем Кравцовим. Зустріч ця була тим більше знаменною, що Андрій Іванович знаходився в особливому батальйоні 18-ї армії, начальником політвідділу якої був Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради Л. І. Брежнев.

Виступ ветерана комсомолу вразив нас відвертістю, правдивістю, щирістю.

Особливо тепло ветеран розповів нам про свою особисту зустріч на Малій землі в квітні 1943 року з Леонідом Іллічем Брежневим. Від імені комсомольців нашого курсу Наталка Крестовська щиро подякувала Андрію Івановича за розповідь, за те, що ми, молоде покоління, не знаємо війни, що сьогодні над нами мирне небо.

Ветеранові вручили осінні квіти.

Г. АНТИПЕНКО,
студент III курсу, член
комсомольського бюро
істафаку.

Ця невеличка зелена збірка має поетичну назву «Вруна» (по-російськи: «Всходы»). До неї увійшли твори молодих поетів і прозаїків. Серед них і твори вихованців нашого університету. Укладач збірки — старший викладач кафедри ра-

дянської літератури і літератури народів СРСР кандидат філологічних наук М. П. Стрельбицький. Пропонуємо вашій увазі рецензію В. Панченка на поезію і прозу вихованців ОДУ у «Врунах».

Чотири з двадцяти шести

Навряд чи для когось із двадцяти шести авторів цієї збірки*) надруковані в ній вірші та оповідання — перша в житті публікація. Є тут імена, що з'являлися в республіканській пресі (Дмитро Швець, Михайло Овчаренко, Дмитро Кремень, Анатолій Фартушняк), більшість же бачила свої поетичні чи прозові проби на сторінках обласних газет, вузівських чи заводських багатотиражок (Василь Полтавчук, Тетяна Коваленко, Анатолій Михайленко та ще багато інших). І все ж, хоча для 26-и наших літературних новачків радість бачити свої твори надрукованими уже відома, вихід колективної збірки «Вруна» для кожного з молодих прозаїків чи поетів — літературний дебют. Зібрані під однією обкладинкою вірші й оповідання молодих авторів (вік їхній — від 18 до 33 років) — це примітний факт літератури, який, безперечно, не пройде повз увагу читачів і критики, — будуть рецензії, багато хто вперше почує слово про свою роботу.

Втім, роботою називати ці твори не хочеться, хоч і немає нічого несумісного в поняттях творчості і робота. Написалося юнакові чи юнці «в глибоку мить душі» кілька хороших віршів (як у гончарівської Інни Ягнич) — і ось вони перед нами. І зовсім не обов'язково, щоб нинішні дебютанти ставали професійними літераторами. Просто — хай їхня «мить душі» передається нам.

З 26-и імен зараз хочеться виділити чотири — Сергія Рядченка, Василя Полтавчука, Василя Піддубняка, Анатолія Михайленка. Чи не всі вони вже відомі читачам газети «За наукові кадри», де колишні студенти університету — тепер автори «Вруна» — друкували свої твори.

Сергій Рядченко. Він (а навчався Сергій на факультеті романно-германської філології) добре обізнаний із зарубіжною літературою, і це перше, що впадає в очі, коли читася його оповідання. Мабуть, саме в прочитаному знаходить він імпульси (звичайно, вони підкріплюються життєвими враженнями) для власної творчості. В кількох новелах, надрукованих раніше в обласних газетах, «школа» помітна була особливо: і в «хемінгуєвських» ремарках («сказав», «сказала» — і тільки це), в прагненні залишити основне мовби «за кадром», але так, щоб читач відчув підтекст.

І в оповіданні «Стріла», що вміщене в збірці «Вруна», С. Рядченко, розказуючи історію про тривогу хлопчика, який запустив у небо стрілу, а потім просить ящірку, щоб вона повернула стрілу, бо в небо запустили супутник, рве фрази,

*) «Вруна». Одеса, «Маяк», 1978.

вилаштує подробиці так, щоб, зближуючись, вони осявали нас серйозною думкою. Наївний, схожий на казковий, погляд дитини, яка вперше задумалась про смерть, своєрідно забарвлює в цій новелі речі і події реальні. І все ж, С. Рядченку, здається, саме час нагадати: багатозначність — це багатий зміст, а не пусті натяжки і сюжетні таємниці.

Василь Полтавчук. Коли він писав вірші. Але згодом кинув це заняття, взявшись за оповідання. Думаю, що правильно зробив. Буває, що молоді прозаїки пишуть спочатку про те, що знають з других рук: побачене й почуте у власному житті здається їм неістинним. А от якби карколомні події, сильні пристрасті... Василь зразу почав писати про те, що добре знає. От і в оповіданні «Продається хата»: маленьке село, якого, можливо, незабаром не стане, а в нього приїздить з міста колишній сільський житель Білокоп із родиною. Він ніяк не може продати хату, в якій вріс, — немає покупця. Навколо цього й зав'язується нехитрий сюжет. Білокопю і сумно, коли він підходить до старої хати, зустрічається з людьми, і разом з тим він уже й місто покинути не може, і почувається мовби винуватим перед односельчанами... Помітити в людині таку гаму складних почуттів і показати їх так, щоб читач повірив, що в Білокопа не могло бути інакше, — хіба це не говорить про вміння автора оповідання вглядатися і вслухатися в життя?

Або голова колгоспу Андрон Карлаш: він дає телеграму Білокопєві, сповіщаючи його, що знайшовся покупець, а сам же надіється, що вмовить-таки Білокопа повернутися, йому ж так потрібна людина з освітою інженера. Точний штрих до портрета цього енергійного і нетерплячого голови! (Правда, не дуже віриться в слова Карлаша, що удвох з Білокопом вони гори перевернули б: адже село малесеньке, значить, і колгосп навряд чи такий, щоб можна було гори перевертати). Письмо В. Полтавчука ще поспішне, оповідання не вистачає розлогості, живописності. Молодий прозаїк упевнено почувається, коли його герої розмовляють, коли ж залишаються на одинці, то тут для передачі думок і почуттів людини беруться слова «готові», притерті.

Василь Піддубняк. В добірці його віршів у «Врунах» найвдаліший ось цей:

Мене зустріла тиша запашна!
І стежка, що лишилася
із літа,
пливе через горбок
до баштана.
Багряним вечором
щасливо перевита.
А далі — айстри під вікном.
І сад
в своїй красі беззахисний
і строгий.
Примерзлий виноград
он там звиса,

переростає в вулицю дорога.

Вона веде у гості до батьків,
де ясен зберігає спокій хати.
Несу листа, який у вирі днів
Я так і не зібрався написати.

Тут з трепетом і щирістю сказано про мить вертання додому. Перед нами — і картина (чого варта «тиша запашна» — поєднання кількох відчуттів), і сум'яття людини, що повертається додому, переживаючи радість і каяття. Для неї рідна домівка завжди домівка, тому слова про дорогу, яка веде «у гості» (?), мабуть, не зовсім точні, не природні.

Вірші В. Піддубняка чимось нагадують експромти. Мабуть, це тому, що в них зафіксовано мить осяяння, моментальне враження, або думку, як, наприклад, у вірші «Ущухла злива»: тут мить після грози така незвичайна, що здалося, ніби «вічне навіть те, що відмина». А загалом, така моментальність враження і слова криє в собі загрозу справді експромтності чи що. Мабуть, це варто. В. Піддубняку знати.

Анатолій Михайленко. У нього, схоже, все навпаки. Вірші А. Михайленка — щемливі й задушевні. Вони щирі. Вони — про виношене й передумане. Вони — як підсумок:

Вспомню тополя и вербы,
радость слова на губах —
и надолго хватит веры,
что ко мне добра судьба.
Подарила птиц и детство —
то, чему векови быть! —
и оставила в наследство
счастье помнит и любить.

В одному з віршів («Дружба») порівняння дружби з службою «Швидкої допомоги» приводить до того, що зміст дружби якось мимохіть вичерпується «чергуванням». Навпевно, це не зовсім так. А між тим нема сумніву, що висловлюватись у віршах для А. Михайленка — органічна потреба.

Вруна — значить, сходи.

Початок росту. А раз так — будемо чекати продовження нових творчих дерзань і одкровень.

В. ПАНЧЕНКО,
аспірант кафедри
радянської літератури
та літератури
народів СРСР.

В. о. редактора В. БЕХТЕР.

«За научные кадры», орган парткома, ректората, профкома и комитета комсомола Одесского государственного университета им. И. И. Мечникова. (На украинском языке).

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).